Dosarul nr. 5r-1024/2025
4-25148116-26-5r-21102025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

09 decembrie 2025 **or. Rîşcani**

Judecătoria Drochia
Sediul Rîşcani

Instanţa de judecată
în componenţă:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Ion Rabei
Grefier Veronica Gabor

Cu participarea:
Agentului constatator Alexandru Baran
Traducătorului Corina Vasilache

examinând, în şedinţă publică, contestaţia înaintată de către Gudima Maria, născută la data de*****, IDNP *****, domiciliată în *****raionul Rîșcani, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 372140 și deciziei agentului constatator din data de 03 octombrie 2025,

C O N S T A T Ă

În temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 372140 și deciziei din 03 octombrie 2025, Gudima Maria, a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^2 alin. (1) Cod Contravenţional RM şi în baza acestei norme i-a fost aplicată sancţiune sub formă de amendă în mărime de 100 unităţi convenţionale.

La data de 14 octombrie 2025, Gudima Maria, nefiind de acord cu decizia luată în privinţa sa, a înaintat o contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal nr. MAI06 372140 și deciziei agentului constatator din 03 octombrie 2025.

În motivarea contestației Gudima Maria a invocat că, la data de 03 octombrie 2025 în localitatea or. Rîșcani, str. Independnței 38, agentul constatator ar fi stabilit că ea ar fi implicată în pretinderea şi acceptarea remunerării financiare ce nu se cuvin în scopul participării la întruniri, inclusiv prin amplasarea corturilor, acţiuni ce urmăresc încălcarea ordinii publice, a drepturilor altor persoane.

Contestatara indică că a luat cunoștință cu procesul-verbal la data de 03 octombrie 2025. Pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancţiune cu amendă în sumă de 100 unităţi convenţionale în baza prevederilor art. 47^2, alin. (1) din Codul Contravenţional al RM.

Contestatara nu a recunoscut vinovăția. Nu este de acord cu procesul verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Drept notă, contestatara a invocat că, dacă procesul verbal la comportamentul 18 apare semnătura ultimei, precum că ar fi recunoscut contravenția, solicită a fi considerată o eroare dat fiind că intenția a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional.

În situația în care a achitat amenda, menționează că prin acest fapt categoric nu recunoaște vina și fapta contravențională. Achitarea amenzii s-a efectuat pentru a preveni unele pagube mai mari, a evita blocarea conturilor sau surselor de plată (pensie, salariu etc) și a nu admire situația de a lipsi familia de ultimele surse de existență.

Menționează faptul că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa, nu i-a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului, nu a asigurat după caz serviciile unui interpret, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supusă unui tratament umilitor și degradant, fapt care a afectat-o atât pe ea cât și întreaga familie.

Contestatara a indicat că, ridică dubii referitoare la respectarea prevederilor art. 21 al Constituţiei RM, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Contestatara menționează că, nimeni nu poate fi declarat vinovat de comiterea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale, decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. Legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

Contestatara consideră că agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanțele cazului dat. Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale şi a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, contestatoarea ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 240 alin. (1) Cod Contravențional.

Contestatara a indicat că, potrivit deciziei de sancționare, ar fi pretins şi acceptat remunerare pentru a participa la întruniri cu scopul de a încălca ordinea publică. Aceste concluzii sunt false şi abuzive.

Simpla indicare de către agentul constatator că contravenientul ar fi comis contravenţia incriminată, nu poate sta la baza sancţionării acestuia, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani. La caz, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, care să confirme faptele şi circumstanţele incriminate contravenientului. Cum a comis acestă contravenţie imputată, de către agentul constator nu a fost indicat.

Nu există nicio probă, care să dovedească cum s-au pretins bani, de la cine s-a pretins bani, cum am acceptat bani, de la cine a primit bani, când a primit, în ce circumstanţe, pentru ce scop a primit etc.

Deci, nu este probat nici într-un fel: pretinderea sau primirea banilor, scopul primirii şi legătura cauzală între pretinsa remunerare şi acţiunea de protest.

Contestatara declară pe proprie răspundere că nu a pretins şi nu a acceptat niciun leu de la nimeni. Nu a primit remunerare.

Totodată, conform art. 14 alin. (1), (3) Cod contravenţional contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvîrşită din imprudenţă dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Contestatara menționează că agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului.

Contestatara menționează că a participat la o întrunire paşnică benevol şi în strictă conformitate cu drepturile sale fundamentale la libera exprimare şi întrunire. Nu a încălcat ordinea publică şi nu a avut niciodată scopul de astfel de încălcare. Considecă că fapta inscriminată este bazată doar pe nişte constatări subiecvtive personale şi presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele informaţii indirecte şi interpretabile ambiguu.

Contestatara Gudima Maria, în cadrul ședinței de judecată, a recunoscut că a fost la miting din întâplare, mergând spre casă s-a oprit unde era deja mai multă lume.

Agentul constatator Baran Alexandru, în ședința de judecată a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție și a solicitat respingerea contestației.

În temeiul prevederilor art. 455 Cod contravențional, instanța a dispus judecarea cauzei în lipsa participanților.

Analizând și apreciind probele în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, din punctul de vedere al pertinenţei şi concludenţei, instanţa, după intima convingere, consideră necesar a admite contestația depusă

împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod Contravenţional RM, instanţa de judecată judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale.

Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Din materialele dosarului se constată că contestația a fost depusă la sediul autorității din care face parte agentul constatator la data de 03 octombrie 2025, astfel instanţa de judecată ajunge la concluzia că aceasta este depusă în termen.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 din Codul contravenţional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, data și timpul săvârșirii contravenției, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale petentului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator.

Instanța reține că au fost respectate dispozițiile legale prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, or, analizând minuțios actul contestat, instanța constată că, la redactarea procesului – verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a acordat o deplină eficiență prevederilor art.443 și

art.445 Cod contravențional, consemnând în cuprinsul actului contestat toate circumstanțele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, iar alegațiile contestatarului sunt neîntemeiate.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În continuare, instanţa de judecată reţine că au fost respectate dispoziţiile legale prevăzute sub sancţiunea nulităţii absolute, iar invocarea acestui fapt în contestație nu și-a găsit confirmarea.

În ceea ce priveşte temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa va reţine aplicabilitatea în speţă a dispoziţiilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Normele pretinse a fi încălcate de către contravenient sunt adresate tuturor cetăţenilor şi nu priveşte o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestor norme fiind punitiv şi preventiv, astfel încât sunt valabile garanţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, §§25-26). Articolul 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea prezumţiei de nevinovăţie, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din acelaşi Cod, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Potrivit art. 47^2 alin. (1) lit.c) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul participării la întruniri organizate, dacă fapta nu constituie corupere electorală pasivă sau infracțiune, prin care se urmărește: publicitatea politică, se sancționează cu amendă de la 100 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 300 la 500 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere cu privarea de dreptul de a deține o anumită funcție sau de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 la 6 luni.

Instanța de judecată atestă că, acțiunile contestatarei Gudima Maria au fost încadrate în conformitate cu art. 47^2 alin. (1) Cod Contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod Contravenţional, instanţa de judecată reţine că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional, și anume:

- ✓ Raportul privind înregistrarea contravenției la data de 23 august 2025(f.d. 25);
- ✓ Procesul-verbal de examinare a obiectului din 03 septembrie 2025(f.d. 26);
- ✓ Planșele fotografice din 23 august 2025(f.d.28-30);
- ✓ Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 372140 din 03 octombrie 2025(f.d. 33).

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului

constatator și a probelor acumulate, iar lui Gudima Maria i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acesteia, însă prin aceste probe ea nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Prin urmare acțiunile lui Gudima Maria corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^2 alin. (1) lit.c) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul participării la întruniri organizate, dacă fapta nu constituie corupere electorală pasivă sau infracțiune, prin care se urmărește: publicitatea politică.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Gudima Maria nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitîndu-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a hotărîrii contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul

constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^2 alin. (1) lit.c) Cod contravențional.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcţie de care instanța analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, și va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte.

Astfel, sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47^2 alin. (1) lit.c) Cod contravențional.

Instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate.

În ipostaza creată şi descrisă supra, vinovăţia contravenientului în săvârşirea contravenţiei şi-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert cele expuse mai sus.

De rând cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul contestatarei Gudima Maria, precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentul constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuită, or această poziție de către instantă este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezintă în principal un drept al contravenientului de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Afirmațiile contestatarei precum că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, instanța de judecată le respinge, or, studiind procesul verbal recurat instanța reține că acesta conține descrierea faptei contravenționale și încadrarea sa juridică neexistînd careva temeiuri de declarare a nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție conform prevederilor art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Rezumând totalitatea elementelor vizate în raport cu circumstanțele de drept și de fapt, instanţa de judecată consideră că în acest caz, încadrarea juridică a acțiunilor lui Gudima Maria în baza art. 47^2 alin. (1) Cod contravențional RM, este corespunzătoare circumstanțelor nemijlocit comise de către acesta, or criticile aduse de către ultimul, urmează a fi privite ca fiind formale și convenționale.

În aceste împrejurări, analizând materialele cauzei contravenţionale şi probele administrate în cadrul şedinţei de judecată, instanţa de judecată ajunge la concluzia că acţiunile lui Gudima Maria întrunesc semnele componente ale contravenţiei prevăzute de art. 47^2 alin. (1) Cod Contravenţional RM şi corect au fost calificate de agentul constatator, iar procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 372140 şi decizia agentului constatator din 03 octombrie 2025, ca fiind emisă în conformitate cu legislația în vigoare.

Reieșind din cele expuse, în temeiul prevederilor art. 448, art. art. 460-462 Codul Contravenţional RM, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E

Contestația înaintată de Gudima Maria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 372140 și deciziei agentului constatator din data de 03 octombrie 2025, prin care ultima a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^2 alin. (1) lt. c) Cod Contravenţional RM şi supusă sancţiunii sub formă de amendă în mărime de 100 (una sută) unităţi convenţionale, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia Sediul Rîşcani.

Preşedintele şedinţei, **Ion RABEI**
Judecător